

Nem ad írt

csak érezném a haját
szoknyájának húsfeszülését
a vibráló levegő
bőrünk közt néhány milliméter

a dörgölés a szívén
fut most jobb híján zakatolva
a végszükségre nem ad
írt csak lüktet távolodása

Színusz

tarts most már inkább könnyedén
lebegtess szemed felszínén
szűrj át magadon tisztán
és oldj fel bennem aztán
legyél velem ha kérlek
folyj az erembe vérnek,
dobogni egymás felszínén,
egyszer te egyszer én

Membrán

csak azt vágyni mindig hogy a hús
legyen eztán gyurma
hajoljon meg izmok alatt majd
feszüljön meg újra
csak azt feszíteni meg mindig
amiben elférnek
vágyaink s hajlásunk alatt majd
elfekszünk felszínnek

Későn érő

*hát így múlik mostanában az élet
leméred néha inkább csak reméled
magad körül a világot
belátod még rejtett csukódását miközben kitéróod*

Te 1 jo

utso dal foldon

te 1 jo vagy
te mindig + vagy nekem
te mindig ot vagy nekem
gyere ide
gyere ide

en csak te
en csak te
neked elek
te jo h nekem + vagy
gyere ide

adok csokot
szadra csokot
egyeb csokot
mert vagy mindig nekem
te 1 jo

mikor nem lesz
foldon mar nem lesz
semi elet
neked dalom
+ lesz

nem felejthet
senki felejthet
teged el
adok csokot
gyere ide

nem felejthet
mikor nem lesz
mar fold sem
felejthet h te jo vagy
te szep vagy

ez most dalom
utso dal foldon
nem felejthet
h en csak te
szivem + szakad

szivem + szakad
h te szep vagy
te 1 jo
adok csokot
mas nem marad

Nyerges Gábor Ádám (Budapest, 1989): költő, író, szerkesztő (*Apokrif, Villanyspenót*). Első kötete: *Helyi érzéstelenítés* (2010, Orpheusz).